

langt mere, nemlig 251,000 Kr., og derved, at denne store Indtægt er indgaaet og er bleven afskrevet i Udgifterne, ser det ud, som om vi havde faaet en Besparelse, hvad vi altsaa i Virkeligheden slet ikke have; her er i Virkeligheden en Opgang, en Overskridelse, saaledes som vi have været vant til i adskillige Aar.

Der findes paa § 22 Forslag om at forny den kendte Anmærkning, som blev indsat for 3 Aar siden, og som udløber den 31. Marts 1908. Den blev den Gang indsat under megen Protest fra Socialdemokratiets Side. Grunden til, at den skulde indsættes, var jo den, at man mente, at naar disse 5 Konti, f., g., h., l. og m. bleve slaaede sammen ved denne Anmærkning, vilde det være muligt at indføre Besparelser. Det har vist sig, at det var fuldstændig forkert, der er ikke Besparelser af nogen nævneværdig Art paa disse 5 Konti. Det har altsaa vist sig, at denne Anmærkning har været fuldstændig overflødig, og det havde derfor sikkert været langt bedre, om den den Gang ikke var bleven sat ind paa Finansloven. Men jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Forsvarsminister nu vil have denne Anmærkning gentagen for de næste tre Aar, altsaa til 31. Marts 1911. Da det har vist sig, at den har været unyttig og overflødig, var der ingen Grund til at gentage den. Jeg betragter denne Anmærkning som en mørk Plet paa vor Finanslov, fordi den i sig indeholder et Angreb paa den almindelige Bevillingsret. Derfor skulde vi alle være enige om at se at faa den fjernet, da den tilmed har vist sig at være fuldstændig overflødig.

Jeg vil derefter gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister angaaende en Slags ny Privatmilitarisme, der er ved at dukke frem her i Befolkningen. Der stod meddelt i „Berlingske Tidende“ for ikke saa længe siden, at en fra Udlandet hjemvendt Rigmænd havde besluttet at ville oprette et Korps paa 80 Motorcyklister. Han vilde anskaffe 80 Maskiner, og det var Meningen at uddanne et Korps, som skulde flyve ud over Landet og navnlig skulde stilles til Raadighed for Hæren i Krigstilfælde. Endvidere stod det meddelt, at det var Hærens Officerer, som skulde medvirke ved Uddannelsen af dette Korps, og at man vilde overlade Korpset Hærens Skydebaner, for at de der kunde foretage deres Øvelser. Hvorvidt alt dette er rigtigt eller ej, ved jeg ikke; jeg har min Viden fra Oplysninger, som have staaet om denne Sag bl. a. i „Berlingske Ti-

dende“. Men jeg vil nu tillade mig at forespørge den højtærede Forsvarsminister, om dette er rigtigt, og jeg vil bede ham om overfor os at udtale sig om, hvad Meningen er med Oprettelsen af dette Korps. Vi have tidligere set, hvorledes en saadan privat Militarisme er opstaaet her i Landet; vi have set Kvinder skænke Vaaben til Hæren, vi have set de saakaldte Selvbeskattere skænke Befæstningsanlæg til Hæren, og vi vide jo, hvilke Ulykker det førte med sig. Jeg tror derfor, at naar vi se hen til Fortiden, er der al Grund til at være meget forsigtig overfor saadanne private militære Korps, og det forekommer mig, at det bedste vilde være, at den højtærede Forsvarsminister ikke lod Hærens Officerer og Skydebaner o. s. v. stille til Raadighed for disse private Folk.

Jeg vil derefter rette nogle Henveldeiser til den højtærede Landbrugsminister, og jeg vil her begynde med at udtale en Tak til ham. Jeg ved godt, at hans personlige Beskedenhed forbyder ham at modtage en Tak fra mig, det have vi hørt før, men det forekommer mig, at naar man glimtvis ser noget godt fra Regeringen, bør det paaskønnes, og det glæder mig paa det foreliggende Finanslovsforslag at se, at nu kommer der Fart i Beplantningen af vore Heder og Klitter. Det vil erindres, at denne Sag var gaaet omtrent fuldstændig i Staa. I Højres Dage blev der hvert Aar anvendt betydelige Beløb til Indkøb af Hede- og Klitarealer, og Beplantningen gik rask fremad, men efter at den nuværende højtærede Landbrugsminister var kommen til Magten, gik dette fuldstændigt i Staa. Vi paatalte dette fra Socialdemokratiets Side og stillede Forslag om, at der skulde indsættes Beløb til Indkøb af ny Arealer. Dem vilde den højtærede Minister ikke modtage, dem havde han ingen Brug for. Men Aaret efter fandt han alligevel vore Forslag saa gode, at han selv fremkom med Forslag i lignende Retning, og i Aar synes han at gaa noget raskere frem, idet der foreslaas indkøbt 2,689 Tdr. Land og anvendt 92,500 Kr. til Arbejder, Beplantning o. s. v. Det glæder mig, at der nu er kommet Liv i denne Sag, og at den højtærede Minister nu har fulgt den Anvisning, som blev givet fra Socialdemokratiets Side.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Husmandsbevillingerne. Det er en gammelkendt Sag her i Tinget, og det er en Sag, man vedblivende bliver nødt til at omtale, indtil den finder en virkelig fornuftig og rimelig Ordning. Det